

Таким війнуло днями з Бобринецького району Кіровоградщини, таким війнуло ... Вже 75 років минуло з тих пір, а 1937-й все ще живе в багатьох душах. Ймовірно, колективна психотравма того року була настільки велика, що й через десятиліття і покоління похмура тінь його іноді маячить на горизонті.

Ні, сьогодні японських і фінських шпигунів вже ніхто не вишукує, лікарів-отруйників теж. Але от жага декого розкуркулити та засадити живе в головах. А ще (таких історій безліч було в 37-му) під шумок класової боротьби і пошуку шкідників знищити недруга, просто більш успішного сусіда, просто сусіда, у якого дружина красивіша. І ось вже спітнілі руки в опівнічній тиші куховарять на комп'ютері донос, і трійка готова засідати, а вирок винесено заздалегідь ...

До чого всі ці пафосні слова? До справи. В минулому році фермер Віктор Чміленко зустрів на своєму полі "мисливців", які машиною давили майбутній урожай. Кинувся захищати своє, проганяти чужаків. Після - написав заяву в міліцію. А "мисливці" написали на нього. Що все, мовляв, все по-іншому було. Цитуємо:

"...11 грудня 2011 року Чміленко В. зупинив легковий автомобіль на дорозі біля села Борисівка, змусив вийти з машини та без пояснень почав наносити побої водію громадянину Ж., збив з ніг і продовжував бити лежачого до тих пір, доки не поламав кістки на кінцівках рук. Коли ми, пасажири, відштовхнули його від Ж., то фермер Чміленко В. почав ногами та камінням бити автомобіль, при цьому погрожуючи і принижуючи присутніх людей фразами "на коліна су...", "я всіх посаджу...", "повбиваю...", "мені все пох..." та інше, перегородив дорогу з каменюкою в руці, після чого водій швидко розвернув автомобіль в інший бік від неадекватного гр. Чміленко В., щоб уникнути сутички та подальшого пошкодження власного автомобіля".

Загалом, звичайна історія, так? Беззбройний чоловік кидається на машину, в якій сидять п'ять чоловіків, і, крім потрібного монтування, в машині ще й заряджені рушниці. Нещадний фермер "шикує" цих "аленьких квіточок", та ще й калічить одного. Ось відразу щиро віриться, що так і було. Один тільки момент сумнівний. У водія Ж. поламаний великий палець. Зазвичай, у бійці постраждалим його не ламають. Набагато частіше великий палець ламається, коли ти сам б'єш і кулак "до купи" скласти не вмєш ...

А тепер ласкаво просимо в 37-й! Різними впливовим інстанціях Бобринецького району ходить лист, і навіть підшито до кримінальної справи, відкритої проти Чміленка, а не проти тих "мисливців". Не офіційний, але - документ. І десь подібне, як не дивно, ми вже читали ...

У 37-му році рідного діда Віктора Чміленка Григорія Сахна заарештували в тому ж Бобринецькому районі. Справа цього розкуркуленого селянина збереглася. Збереглися і доноси на Григорія Артемовича. А тепер порівняйте ці дві цитати:

"Сахно систематично проводив контрреволюційну агітацію серед колгоспників поразницьку настрою, плакав розстріляним ворогам народу, заявляв, що ці люди вболівали за нас і хотіли принести для нас користь. Зривав підписку на позику" Оборона країни ". Обмовляв партію і уряд і вихваляв царський лад" .

"...громадянин Чміленко В. публічно називає себе опозиціонером, борцем за справедливість. Разом зі своїм спільником у переконаннях Цокаловим Олексієм організовує різні акції, мітинги, на публіці, перед телекамерами розповідає, що він відстоює права людини та інше. Але ми, мешканці району, вважаємо, що це фарс з боку Чміленко, другими словами, він як "вовк в овечій шкурі"".

Рухаємося далі. Знову цитати.

"Як відомо багатьом жителям району, такі випадки нападів з боку громадянина Чміленко В. є регулярними. Будучи впевненим у своїй безнаказаності та маючи грошовий капітал, громадянин Чміленко В кидається в бійку до всіх людей, які проходять або проїжджають біля с. Борисівка.

Крім випадків насильства до перехожих біля с. Борисівка, громадянин Чміленко В. проводить фізичні розправи і з мешканцями села Сугокліївка на території Сугокліївської сільської ради. Люди, які там проживають, залякані громадянином Чміленко В., постійно перебуваючи під шантажем фізичної розправи. Люди в селі бояться навіть звернутися до правоохоронних органів. Правоохоронці про це знають, але без заяв потерпілих дій не проводять. У нашому районі, на нашій землі у лиці фермера Чміленко В. з'явився іще один "пан Лозінський"!"

Ну і ще цитата з доносу зразка-2012. Тут коментарі просто зайві.

"Оцінюючи нездорову, жорстоку до людей поведінку фермера Чміленко В., виникають сумніви щодо виконання ним зобов'язань перед пайовиками, перед своїми працівниками та перед державою, бо люди в селі настільки залякані, що бояться навіть заговорити з гр. Чміленко В, щоб не отримати "...каліцтва".

Шановний Леонід Григоровичу, якщо земля, яку дала держава в оренду фермерам Чміленко В, Цокалову О., дає змогу і такі значні доходи, за які, за слів Цокалова Олексія, можна "...купити суддів, правоохоронців...", відкрито можна калічити, принижувати людей, шкодити чуже майно, шикувати у дорогих автомобілях кожному члену сім'ї, насміхатися над людьми, іншими словами, "жирувати" перед мешканцями села та району і почувати себе впевненими у своїй безнаказаності, то, можливо, цим фермерам вже досить довіряти землю, доходи від якої дурманяць розум та негативно впливають на поведінку, вчинки та відношення до своїх оточуючих громадян?

Ми, громадяни району, вважаємо, що так звані опозиціонери Чміленко В. та його одностудець Цокалов не є опозицією до влади, а навпаки – є опозицією до власного народу!"

Чесно кажучи, для повноти картини мені в цьому папері не вистачає хіба що тільки звинувачень, що Чміленко містить гарем і зберігає вдома портрет Троцького. До речі, виходячи з документа, і спілник у Чміленка є, в особі Цокалова, а це вже група, як група лікарів-убивць. А тут група фермерів-садистів. Та ще мітинги проводять, розумієш!

Посланнячко це було направлено главі Бобринецької райдержадміністрації Леоніду Григоровичу Кравченко, чому - незрозуміло. З такими листами та з такими звинуваченнями треба в міліцію, прокуратуру, СБУ, до омбудсмена, нарешті! Хоча як знати, і за цими адресами вже теж могли розсилати.

І все це не смішно. Чміленко по звинуваченню в такому терорі районного масштабу вже знаходиться на підписці про невиїзд. І незабаром буде суд, а в матеріали справи цитований нами лист вже підшито. А раптом суддя повірить? І отримає Чміленко, як мінімум, два роки умовно за поламаний пальчик "мисливця". І вже не буде мітингів і акцій влаштувати, в депутати ніякі не задумає балотуватися ...

У 1937 році діда Чміленка Сахна Григорія Артемовича розстріляли вже через кілька днів після арешту. Власних кіровоградських сил тоді не вистачало, мабуть, тому слідство у його справі вело управління НКВС Миколаївської області. Цікаво, як довго прожили після цього автори доносів на Сахна і йому подібних? Не факт, що дуже довго. Машина знищення вимагала все нових жертв, і те, що ти донощик, не було пом'якшувальною обставиною.

У селі Борисівка в 37-му році з 60 дворів у 24-х забрали господарів. Розстріляли не всіх, слава Богу, - кого до Сибіру, □□ кого в інші місця. Але удар був сильний. І сьогодні ще не відновилася достатню кількість нормальних господарів на землі. Та й як тут відновлюватися з такими підходами? Сотні людей знають Віктора Чміленка як порядну, працювиту, сімейного, непитушу людину. А ось автори доносу знають про нього інше. І невже влада, суд повірять саме їм? Не хотілося б у це вірити.

У Чміленка з Цокаловим давно існує стійка думка, що все, що відбувається сьогодні пов'язано тільки з одним - землею. Що є таємна доктрина, скажімо так, по знищенню як класу дрібних фермерів. Щоб вся земля в результаті потрапила у власність великих аграрних корпорацій, а то й іноземців. І нинішня справа проти фермера цілком укладається в логіку процесу. Від поламаного пальця "мисливця" до судів, а там і розриву існуючих договорів на оренду землі не така вже й велика дистанція. Це в тридцять років все було просто - прийшов загін червоноармійців, вигнали сім'ю з будинку, все добро забрали, а в хаті влаштували клуб. Дякую, якщо не розстріляли. Ну а сьогодні схеми вже більш тонкі.

Але відкинемо в сторону всі ці теорії змови. Мають вони місце бути чи ні, в даному конкретному випадку не суть важливо. Важливіше інше. Що ж це відбувається з нами,

земляки? Невже після кожної бійки з помсти потрібно закручувати цілу судову машину і саджати сусіда? З дурної помсти бруднити руки, принижувати свою безсмертну душу неправдою, доносом, мерзенним вчинком? Навіщо? НКВД вже не примушує до цього, його давно немає. Мені соромно за вас, люди ...

Геннадій Рибченков

3 життя українського фермера початку третього тисячоліття

Я фермер. Як і тисячі моїх колег вже вдесьте, мабуть, брав участь в акціях проти прийняття закону про купівлю – продаж сільськогосподарської землі і з обуренням очікую кінцевого прийняття Верховною Радою цього законопроекту.

Одразу скажу, що наші бобринецькі фермери у цій боротьбі є чи не найактивнішими в Україні.

Іноді мої колеги – фермери не розуміють моєї активності, байдуже спостерігаючи за моїми діями, проте все частіше разом зі мною кидають свої справи, свої сім'ї, стають стіною коло Верховної Ради, намагаючись достукатись до розуму та свідомості нерадивих обранців народу.

Я господар на своїй землі, я влада у моїй державі. Бо я частинка українського народу, бо тут лягли в землю діди мої. Ті хто зміг. Бо одного (хоч і віддав колгоспу свою землю) за доносом заарештували нібито за висловлювання проти колективізації. А потому за рішенням трійки в Миколаївській області розстріляли, бо в Кіровоградській на той час квота (рознарядка) на розстріли була вичерпана. А другого діда відправили на Соловки, звідки він так і не повернувся.

Тому моя це земля і не буду жити по іншому, ніж живу зараз.

Тому й не дивуюся подіям, які зі мною стались нещодавно.

Їде по моєму полю автомобіль. На зауваження, що топчуть фермерську землю, почув фразу «А ти хто такий?». Суперечка з шофером до результату не привела, а дещо пізніше вискочили з машини кілька чоловік, забігши ззаду, повалили мене на землю і почали збивати ногами. Усі побої пізніше було зафіксовано судмедекспертизою. Зазначу, що щойно після операції з видалення міжхребцевої грижі у протистоянні шести дорослим чоловікам у мене не було жодного шансу. Це дійство побачила дружина та спустивши собаку побігла на допомогу. «Горе – мисливці» розвернулись по діагоналі та утекли.

Оскільки я взагалі не вживаю спиртного, вести себе неадекватно з зазначеної причини я не міг.

В понеділок вранці я написав відповідну заяву у міліцію, після чого ввечері заяву із звинуваченням мене у побитті написали зазначені особи. Як «виявилось», одному з

нападників я зламав пальця, але він це відчув лише в понеділок ввечері та майже добу з переломом до лікарів не звертався. За поясненням водія, я його витягнув за палець з автомобіля і так наніс пошкодження середньої тяжкості. Як виявили експерти, це неможливо. Тоді «мисливці» почали по новому свідчити, що палець було зламано при падінні після того, як я вдарив водія. Свідчення моєї жінки спочатку навіть не додали до матеріалів справи.

У зустрічному позові з мене вимагається 1200 грн. за поламаний очишувач скла та відшкодування моральної шкоди за «полювання на моєму полі» у сумі 48000 грн.

Що може бути важливіше за дотримання закону і прав громадянина !?

Сьогодні мали відбутися зводина віч-на-віч, проте ніхто не приїхав. Я охоче спілкувався з журналістами місцевого кіровоградського телебачення, журналістами каналу «1+1». «Мисливці» ж стосунків з пресою уникали.

Все було б зрозуміло і я б не ділився своїми роздумами, якби не один з документів, долучений до моєї справи слідчим. А саме лист голові Бобринецької райдержадміністрації Леоніду Кравченку (моїм постійним опонентом у визначенні, хто є владою в Україні) від «громадян та потерпілих» які вважають, що мені та моєму побратиму з Асоціації фермерів Олексію Цокалову «вже досить довіряти землю, доходи від якої дурманять розум та негативно впливають на поведінку та вчинки». А мене самого було названо «другим Лозинським».

Сумно, що цього листа підписало і кілька зовсім незнайомих людей.

Про мого колегу з Асамблеї малого і середнього бізнесу Ігора Запрудського в анонімному листі теж нещодавно написали: «... он позорит доброе имя Луганщины и таким не место на родной земле». Як виявилось, цей лист був анонімним, але з його допомогою намагались знищити лідера профспілки підприємців .

Усі разом ми відіб'ємось. Нас сьогодні справді в Україні, таких як я, багато.

Мене ж турбують незнайомі люди, які підписують такі листи. Мене турбують міліціонери – захисники справедливості, що додають такі творіння до документів справи.

І постають у мене перед очима мої діди. Особливо той, по якому у Кіровоградській області не вистачило квоти на розстріл, а тому був розстріляний по квоті Миколаївської області у 37 році (згідно з архівними довідками). Його найбільша провина в тому, що був працюючим, самодостатнім і був власником двох коней . Невже ми взагалі не змінились? Ми готові служити та підслужувати, як і майже століття тому, нездатні захистити дітей своїх від штучного голоду, готові писати листи один на одного, лиш би нас не рухали. А можливо тому, що хтось замовив когось, а відмовити страшно або незручно.

Українці, коли ми станемо нарешті людьми!?

Віктор Чміленко, фермер